

הקוסם מארץ עוץ

הפרק הראשון: הצקלון

דורותי גרה בלב הערבות הגדולות של קנזס, עם הדוד הנרי, שהיה איכר, והדודה אֶם, שהייתה אשת האיכר. ביתם היה קטן, כי את הקורות לבנייתו היה צריך להוביל בעגלה ממרחק קילומטרים רבים. היו בו ארבעה קירות, רצפה ותקרה, שיצרו יחדיו חדר אחד; וחדר זה הכיל תנור בישול חלוד למראה, ארון לכלי האוכל, שולחן, שלושה או ארבעה כיסאות ומיטות. לדוד הנרי ולדודה אֶם הייתה מיטה גדולה בפינה אחת של החדר, ולדורותי מיטה קטנה בפינה אחרת. עליית גג לא הייתה כלל, וגם לא מרתף — מלבד בור קטן חפור באדמה, המכונה "מרתף-סערות", שאליו יכולים בני המשפחה להיכנס אם יתעורר לפתע ציקלון, אחד מאותן סופות-מערבולת אדירות, שעוצמתן מספקת למחוץ כל בניין העומד בדרכן. הגישה למרתף הייתה דרך דלת מתרוממת ברצפה, שממנה השתלשל סולם אל תוך הבור הקטן והחשוך כשעמדה דורותי בפתח הבית והשקיפה סביבה, לא ראתה דבר מכל צדדיה, מלבד הערבה הגדולה והאפורה. אף עץ ואף בית לא קטעו את מרחבי הנוף השטוח שהשתרע עד לקצה השמים מכל העברים. השמש אפתה את האדמה החרושה עד שהפכה לגוש אפור, מחורץ כולו סדקים זעירים. אפילו העשב לא היה ירוק, כי השמש חרכה את קצות העלים הארוכים עד שעטו אותו הגוון האפור שנראה בכל מקום. פעם צבעו את הבית, אך השמש סדקה את הצבע והגשמים שטפו אותו, וכעת גם הבית נראה דהוי ואפור כמו כל היתר.

כשהגיעה הדודה אֶם ועברה לגור שם, היא הייתה כלה צעירה ויפה. השמש והרוח שינו גם אותה. הן נטלו את הברק מעיניה והותירו בהן אפור מפוכח; הן נטלו את האודם מלחייה ומשפתיה, וכעת היו גם הן אפורות. עכשיו היא הייתה רזה ושדופה, ולא חייכה עוד. כאשר הגיעה דורותי, שהייתה יתומה, לביתה, נבהלה הדודה אֶם כל-כך למשמע צחוקה, עד שזעקה והידקה את ידה אל לוח לבה בכל פעם שהגיע לאוזניה קולה העליז. למעשה, היא מעולם לא חדלה לשלוח בילדה הקטנה מבטי תימהון על כך שמצאה בכלל סיבות לצחוק.

הדוד הנרי לא צחק מעולם. הוא עבד קשה מבוקר ועד לילה ולא ידע שמחה מה היא. גם הוא היה אפור, מזקנו הארוך ועד מגפיו המגושמים, והוא נראה קודר ורציני ודיבר רק לעתים רחוקות. טוטו היה זה שגרם לדורותי לצחוק והציל אותה מלהפוך אפורה כמו כל הסובב אותה. טוטו לא היה אפור; הוא היה כלבלב קטן ושחור, עם פרוות משי ארוכה ועיניים קטנות שחורות שנצצו בגיל משני עברי אפו המצחיק והזעיר. טוטו היה משחק כל היום, ודורותי שיחקה איתו ואהבה אותו בכל לבה.